

Land, fandt Udtryk for hele Nationens Følelser. Vi saa med Tilfredshed og Glæde hans Interesse for alle Dele af Riget. Han glemte aldrig den lille Øgruppe i Atlanterhavet, saa lidt som vor Koloni deroppe i det høje Nord.

En Forgrundsfigur var Stauning. Mandig og myndig. Frem-
synt og klarsynt. Vi glemmer ikke, at det var ham, der tog
Initiativet til Dannelsen af Samlingsregeringen. Den Foran-
staltning, som nogle i det paagældende Øjeblik stillede sig
tvivlende over for, men som man nu fra det aldeles overvejende
Flertal af det danske Folks Side betragter som en selvfølgelig
og absolut gavnlig og nødvendig Ting. Stauning havde den-
gang Danmarks hele Vel for Øje. Vi vil i Dag vide ham Tak
derfor.

I Danmarks politiske Historie vil Staunings Navn komme
til at indtage en fremskudt Plads. Og det vil komme til at staa
som mejslet i Granit.

Som venlige Tanker og lønligt Haab fra de tusind Hjem
fløj til Bispebjerg Hospital i de kritiske Dage under Staunings
Sygeleje, saaledes gaar nu sorgfyldte Tanker til den afdødes
Baare. Og i Tankerne lægges Blomst ved Blomst paa Staunings
Kiste. Der er Landesorg i Danmark. Alle bøjer Hovedet i
Taknemmelighed mod ham, der gik bort. Hvor havde vi undt
ham at faa Lov til at opleve den Dag, da Danmark paa ny
bliver frit og selvstændigt.

Stauning var Kongens loyale Raadgiver. Folkets trofaste
Tillidsmand.

Stort har vi ejet i Thorvald Stauning. Stort har vi mistet
ved Tabet af ham.« (F. Sp. 1891).

I Landstingets Møde den 6. Maj fremsatte Landstingets
Formand (*Ch. Petersen*) følgende Udtalelse:

»Det Budskab, der i Søndags gik ud over Landet, at Stats-
minister Stauning var død, vilde under alle Forhold have spredt
Sorg i vide Kredse af vort Folk. Men paa Baggrund af de nu-
værende for Landet saa alvorlige Forhold maatte Budskabet
om Statsministerens Død faa et særligt Alvorspræg og Tabet
af hans stærke og samlende Personlighed føles saa meget smerte-
ligere i det danske Folk.